

Trong 10 Lời răn của Chúa có câu: “Không được tham lấy của người khác. Không được thèm muốn của cải của người khác.” Đây có lẽ là lời khuyên khó thực hiện nhất, vì bản chất của con người luôn thích sự so sánh.

Các đây vài năm, tôi có gặp một vị giám đốc điều hành cao nhất của các công ty đầu tư lớn. Ông kể cho tôi câu chuyện về một nhân viên đến gặp ông để phàn nàn chuyện tiền lương.

“Anh đã làm việc cho công ty bao lâu rồi?” Ông giám đốc hỏi.

“Ba năm ạ! Tôi vào đây làm từ khi ra trường,” anh ta trả lời.

“Khi vào làm cho công ty chúng tôi, anh hy vọng mức lương của mình sau ba năm sẽ là bao nhiêu?”

“Tôi hy vọng sẽ được khoảng 100.000 đô-la.”

Ông giám đốc nhìn anh ta với vẻ ngạc nhiên rồi hỏi:

“Hiện giờ lương của anh gần 300.000đô-la, tại sao anh còn phàn nàn?”

Anh ta trả lời ấp úng: “Dạ! Mấy anh làm cùng phòng tôi làm việc không hề tốt hơn tôi, vậy mà lương của họ là 310.000 đô-la.”

Ông giám đốc lắc đầu chán nản.

Điều nực cười ở câu chuyện này là vào năm 1993, lần đầu tiên các nhà làm luật chứng khoán liên bang yêu cầu các công ty phải công bố chi tiết tiền lương và thưởng của